

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT
NEDERLANDSE AFDELING

EN.

Zitting van 13 december 1966.

Aanwezig : de heer ██████████ Voorzitter;

de heren ██████████
██████████, leden;

de heer ██████████ Inspecteur-generaal, secretaris.

Nr. 1707/A.

De Nederlandse Afdeling,

Gelet op het verzoek op 25 juli 1966 ingediend (dossier nr. 1707), waarbij het feit wordt aangeklaagd dat in het Opzoekingscentrum voor de wegebouw te Sterrebeek, in inwendige dienst praktisch uitsluitend het Frans wordt gebruikt;

Overwegende dat de klacht gericht is tegen het Centrum te Sterrebeek zelf en niet tegen eventueel andere zetels van het Opzoekingscentrum; dat het dus een zaak is welke louter gelocaliseerd is in het Nederlands taalgebied;

Gelet op de artikelen 60, § 1 en 61, §§ 5 en 6 van de op 18 juli 1966 samengevatte wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken;

Overwegende dat alvorens tot een onderzoek, als bedoeld in artikel 61, § 4 te besluiten vooraf dient te worden nagegaan of het kwestieuze centrum onder de toepassing van evenbedoelde samengevatte wetten valt en zo ja, onder welke titel, te meer gelet op het verzet van kwestieus lichaam tegen een gepland onderzoek;

Overwegende dat het Opzoekingscentrum voor de Wegbouw te Sterrebeek dat een erkende rechtspersoon is (koninklijk besluit van 5 mei 1952) opgericht is in het raam van de besluitwet van 30 januari 1947 tot vaststelling van het statuut van oprichting en werking van centra belast met de bevordering en de coördinatie van de technische vooruitgang van de verschillende takken van 's lands bedrijfsleven door het wetenschappelijk onderzoek;

./.

Overwegende dat artikel 1 van de besluitwet bepaalt dat deze het juridisch kader inricht binnen hetwelk, onder genot van de voordelen der wet, de instellingen kunnen worden ingeschakeld die ten doel hebben de technische vooruitgang te bevorderen van de verschillende takken van 's lands economische bedrijvigheid; dat zij de rechtspleging bepaalt volgens welke het privaat initiatief de stichting kan ondernemen van dergelijke instellingen door hun de financiële middelen te verzekeren voorzien door de wet;

Overwegende dat artikel 3 van evenbedoelde besluitwet bepaalt : "De statuten van de Centra omvatten uitsluitend de volgende punten : de aansporing tot het wetenschappelijk en technologisch onderzoek, met het oog op de verbetering van het rendement, van de kwaliteit (het esthetisch uitzicht, in voorkomend geval, inbegrepen) en van de voortbrengst. Binnen de perken van deze werking zijn de centra ook organen van documentatie en voorlichting ten dienste van de bedrijven uit het gebied. Het actiebeginsel van elk centrum is in dienst van elke tak of al de bedrijven van eenzelfde categorie, de uitkomsten van de werkzaamheden van het centrum ten dienste te stellen, zelfs wanneer het vraagstuk oorspronkelijk werd gesteld door een van deze bedrijven".

Overwegende dat hieruit blijkt dat de wetgever heeft ingegrepen ten aanzien van de taak van die centra nl. door die taak te omschrijven en dat de grenzen van het louter privaat bedrijf werden overschreden te meer omdat de algemene technologische vooruitgang in een bepaalde sector wel aan de private bedrijven ten nutte kan komen doch vooral een algemeen belang dient en dat dit laatste doel door de wetgever werd onderstreept; dat inderdaad in een considerans van het koninklijk besluit van 5 mei 1952 tot erkenning van het kwestieuze opzoekingscentrum wordt gezegd : "Overwegende dat het in het voordeel is zowel van de aannemers van wegenwerken als van de Staat, de provinciale en gemeentelijke administratie en de weggebruikers, een opzoekingscentrum voor de wegenbouw op te richten, belast met de bestudering van de gronden, van de betere bekledingen en funderingen der wegen, evenals van de best passende techniek";

Overwegende dat het kwestieuze centrum zich de nodige geldmiddelen verschaft op grond van artikel 10 van de bovenvermelde besluitwet;

Overwegende dat die geldmiddelen niet alleen voortkomen van een Rijkssubsidie doch tevens van een bijdrage geheven van de onder het centrum ressorterende bedrijven; dat het ondenkbaar is dat als louter privaat orgaan kan worden beschouwd een orgaan dat op basis van een wet een bij koninklijk besluit vastgestelde bijdrage oplegt aan bedrijven, uit een bepaalde sector (Vgl. Buttgenbach, Manuel de droit administratif 1959 - nr. 242);

Overwegende voorts dat het jaarverslag en de rekeningen krachtens artikel 11 van de besluitwet aan de Minister moeten worden voorgelegd; dat het centrum met de Staat wordt gelijkgesteld wat de fiscale zaken betreft (art. 12 B.W.); dat de Voorzitter van het centrum de eed aflegt ten overstaan van de Minister (art. 13 B.W.) en dat het centrum zich op taalgebied houdt aan de wettelijke voorschriften geldende voor de openbare besturen (art. 36 van de statuten van het centrum);

Overwegende dat uit het vorenstaande ten overvloede blijkt dat het kwestieuze centrum geen louter privaat lichaam is doch wel gerekend moet worden tot de rechtspersonen die belast zijn met een taak die de grenzen van een privaat bedrijf te buiten gaat en die de wet of de openbare machten hun hebben toevertrouwd in het belang van het algemeen; dat het dus valt onder artikel 1, § 1, 2° van de samengevatte wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken en dus een dienst is in de zin van artikel 1, § 2;

Overwegende evenwel dat uit het dossier blijkt dat het kwestieus lichaam niet afhangt van een openbaar gezag; dat de bepalingen van de samengevatte wetten, krachtens artikel 1, § 2, 2de lid, dan ook op het centrum van toepassing zijn behalve de bepalingen die betrekking hebben op de organisatie van de diensten, de rechtspositie van het personeel en op de door dit laatste verkregen rechten; dat de behandeling van de dossiers in het centrum niet onttrokken is aan de toepassing van de wet vooral omdat dit een terugslag kan hebben op de betrekkingen met bedrijven en diensten die aan de taalwet onderworpen zijn;

Overwegende dat gezien het opzoekingscentrum voor de wegenbouw een dienst is er moet nagegaan worden welke de aard is van die dienst;

Overwegende dat de activiteit van het centrum ten nutte komt van openbare werken die in alle gemeenten van het land uitgevoerd worden of althans uitgevoerd kunnen worden; dat het opzoekingscentrum voor de wegenbouw te Sterrebeek een dienst is welke moet gelijkgesteld worden met de uitvoeringsdiensten, waarvan de werkring het ganse land bestrijkt, doch waarvan de zetel buiten Brussel-Hoofdstad gevestigd is;

Overwegende dat het bestaan van andere zetels (bestuurszetel bijv.) niets afdoet van de aard die het centrum te Sterrebeek zelf bezit; dat zulks trouwens door de wetgever werd erkend, bijv. voor de luchthaven te Zaventem dat een uitvoeringsdienst is met zetel buiten Brussel-Hoofdstad ofschoon de Regie der Luchtwegen ook een zetel heeft in Brussel-Hoofdstad;

Om deze redenen besluit te adviseren :

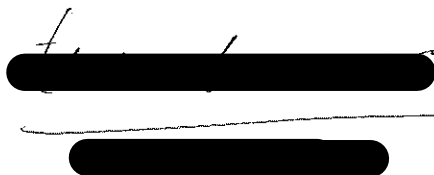
Artikel 1.- Het opzoekingscentrum voor de Wegenbouw te Sterrebeek is een uitvoeringsdienst waarvan de werkring het ganse land bestrijkt en met zetel buiten Brussel-Hoofdstad in de zin van artikel 1, § 2.

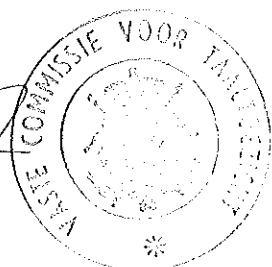
Artikel 2.- Een onderzoek ter plaatse wordt ingesteld conform artikel 61, § 4 van de samengevatte wetten.

Artikel 3.- Een afschrift wordt gezonden aan de Minister van Economische Zaken en aan de Minister van Openbare Werken.

Gedaan te Brussel, 13 december 1966.

De Secretaris

De Voorzitter

